

[Elisabeth Bruun Olesen]

brugsordningerne, således at den samlede støtte ikke forøges, og vi vil endda præcisere vores krav til, at der ikke sker nedskæringer i den forskning og de fremadrettede forsøg, der er i gang, f.eks. for at udvikle et mere økologisk balanceret landbrug. VS har forstået, at dette også er udvalgsflertallets holdning, og vi kan stille os tilfreds med, at dette forslag kun vil føre til en ændret fordeling af landbrugets støtteordninger.

Med hensyn til den påvirkning af ejendomsværdierne, som forslaget vil medføre, er der ikke skabt nogen klarhed over, hvordan stigninger i ejendomsværdierne kan forhindres eller inddrages. Flertallet siger i sin betænkning, at da det ikke er hensigten, at forslaget skal føre til stigning i værdierne og dermed følgende kapitaliseringsmuligheder, vil flertallet følge prisudviklingen nøje, men det forhindrer selvfølgelig ikke værdistigning og kapitaliseringsmuligheder.

VS så helst, at en værdistigning, der skyldes offentlige støtteordninger, blev indefrosset som en offentlig prioritet, men så langt har udvalgsflertallet altså ikke ønsket at gå. For VS er den endelige stillingtagen til det foreliggende forslag derfor en afvejning af på den ene side, hvilke forbedringer forslaget vil medføre i forhold til de eksisterende strukturproblemer, landbruget står midt i, og på den anden side de kapitaliseringsmuligheder, forslaget indebærer.

VS mener ikke, at udvalgsflertallets bemærkninger om at følge prisudviklingen på landbrugsejendommene er nok. Der skal noget mere håndfast til, og derfor kan VS ikke stemme for forslaget. På den anden side mener vi, at der i forhold til landbrugets strukturproblemer ligger nogle klare fordele i forslaget. En række af de ændringsforslag, der er kommet til siden førstebehandlingen, er også efter VS' opfattelse forbedringer, der har drejet forslaget i den rigtige retning. VS kan derfor heller ikke stemme imod det. VS vil kort sagt undlade at stemme til lovforslaget.

Vi kan støtte den revisionsbestemmelse, som socialdemokratiet har foreslået, og vil bl.a. bruge den til at stoppe op og se på, hvilke ejendomsprisstigninger der måtte have fundet sted.

Ivar Hansen (V):

Jeg stillede i mit første indlæg det spørgsmål: hvor skal pengene komme fra? Fra hvilken kasse? Og hr. Bjørn Westh gav et svar. Det ærede medlem sagde: de skal selvfølgelig tages fra landbrugsministeriets budget. Men så var svaret ikke længere, og derfor spørger jeg her i anden omgang: hvad er det, der skal beskæres, hr. Bjørn Westh? Er det landbrugets konsulentordninger, er det støtte til yngre jordbrugere, eller hvad er det for midler, man tænker sig barberet? Nu er problemet jo, at man ikke rigtig ved, hvor stort det kompenserende sparebeløb er, for det, der er essensen, det, der er det korte af det lange i denne sag, er, at flertallet er blevet enig om at udskrive en regning til staten, hvis størrelse man ikke kender, og man har endvidere overladt det til kreditinstitutionerne at udskrive regningen. Det er det, denne sag handler om.

Og så kunne man i og for sig fristes til at spørge: skulle vi endelig have en ordning af denne karakter, hvorfor så ikke bygge på den eksisterende mulighed i realkreditlovgivningen om, at man kan optage indekslån inden for landbruget? Det kan man jo nu til nyinvesteringer. Der er fem, der har optaget sådanne lån, og så vidt jeg husker, har de to eller tre tilbagebetalt lånene, så der kun er 2 i alt. Det, jeg kritiserer, er, at jeg ikke kan vurdere, hvor mange der vil benytte denne form for lån. Det tror jeg vil være meget svært. Vi har sagt, at det er nok ikke ret mange, men vi kender ikke tallet, og det, vi kritiserer, er, at man udskriver en regning, hvis størrelse man ikke kender, og at man overlader det til andre at udskrive regningen. Det synes jeg er kritisabelt.

Bjørn Westh (S):

Når landbrugsministeren er ude til møde i landboforeningerne, slår han sig for brystet og siger: i min regeringstid, i 1984 og 1985, udbetaler landbrugsministeriet 700 mill. kr. direkte i rentetilskud til landbruget. Denne ordning, som hr. Ivar Hansen siger at ikke ret mange landmænd vil benytte, vil koste 15 mill. kr. for hver udlånt milliard. Set i relation til de 700 mill. kr., der gives i direkte rentetilskud nu, tror jeg nok, hr. Ivar Hansen overdimensionerer problemet med at finde pengene inden for ministeriets budget. Jeg vil tro, der er store besparelser til næste år alle-